

i Ejendomsskyldsværdien, er Bygningerne, peger alt dette vistnok henimod det rimelige i, at dette Fradrag paa 2 800 Kr., der for øvrigt er noget lavere, end mit Parti i sin Tid ønskede det, blev forhøjet i Overgangsperioden, hvorefter vi muligvis kommer til at dele Skattegrundlaget. Jeg hører ikke til dem, der tror, at man kan holde sig til Jordskatten alene; derimod tror jeg nok, der kan komme en Deling af Skattegrundlaget. Jeg henstiller til Finansministerens Velvillie, forsaavidt han mener, at Statskassen kan undvære det Provenu, der vilde flyde, hvis Fradraget ikke blev forhøjet, at tage denne min Henstilling under velvillig Overvejelse.

Hermed skal jeg anbefale de foreliggende Skattelovforslag til Tingets Velvillie, idet jeg slutter mig til den højtærede Finansministers Ønske om, at Behandlingen maatte kunne tilendebringes, inden Tingene tager Juleferie. Det vil have sin Betydning for Statskassen, for at man kan overse og planlægge de finansielle Behov i Fremtiden. Og da de foreliggende Skattelovforslag ikke, forekommer det mig, indeholder nye Strids-spørgsmaal, men holder sig ret nær op til de gældende Love, og da de foreslaaede Ændringer vistnok fra alle Sider maa erkendes at være rimelige og paakrævede, synes det mig, at Finansministeren maa kunne have Haab om, at Forslagene nyder en velvillig Behandling her i Tinget, og at de ogsaa kan blive gennemført inden Juleferien.

Wilmann: Da de tilsvarende Lovforslag for godt et Aar siden var til Behandling i Landstinget, udtalte Venstres Ordfører, det ærede Medlem af Landstinget Hr. Dalsgaard, at det var en bitter Medicin, og at det gjaldt om at faa den ned i en Fart. Socialdemokraterne opfattede det da heller ikke som nogen Delikatesse at sluge disse Lovforslag. Vi opfattede dem nærmest som noget ubehageligt, men noget, der var nødvendigt, og den Omstændighed, at det er den nuværende Finansminister, der fremsætter dem, gør dem naturligvis ikke mere acceptable for os end i Fjor. Ordføreren for Socialdemokratiet her i Tinget i Fjor, min ærede afdøde Partifælle Hr. Sigvald Olsen, gav ogsaa Udtryk for denne Opfattelse af Forslaget, da det var til Behandling her i Folketinget. Han havde paa Socialdemokratiets Vegne megen Betænkelighed overfor adskillige af de fremsatte Lovforslag, og

naar Socialdemokraterne ikke krævede de da fremsatte Lovforslag ændret, var Aarsagen den, at det af finansielle Grunde var nødvendigt at skaffe dem gennemført. Det daværende Regeringsparti havde kun Flertal i Folketinget, medens Oppositionen havde Flertal i Landstinget. Vi var nødte til at tage et vist Hensyn til denne Opposition for overhovedet at faa Lovforslagene igennem. Den nuværende Regering er betydelig bedre stillet. Hvad den gennemfører her i Folketinget, har den ogsaa Evne til at gennemføre i Landstinget, hvor den ogsaa har Flertal. Der er for Resten det ejendommelige derved, at en saadan Situation i høj Grad gør det vanskeligt at naa til Etkammerssystemet. Venstre og de Konservative har Etkammerssystemet, naar de er ved Magten, medens vi andre har Tokammerssystem, naar vi er ved Magten. Da de førstnævnte Partier altsaa har Interesse i, at dette Forhold opretholdes, er det vanskeligt at faa det ændret.

Naar man vil bedømme Skattelove, maa man bedømme dem baade efter deres Indhold og efter, hvad de skal bruges til. I de Skattelove, vi gennemførte i 1903, var der Principper, som vi Socialdemokrater i adskillige Aar havde arbejdet for. Vi stemte alligevel imod dem, fordi vi, som vor Ordfører den Gang sagde, ikke var saa begejstrede for Skattelove, at vi ønskede dem for enhver Pris. Vi tager meget Hensyn til, hvad de skal bruges til. Nu har den højtærede Finansminister og den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen) gennemgaaet, hvad man skal bruge disse Skatter til, og naar de f. Eks. nævner Skoler, Aldersrente, de sociale Love, er det Formaal, som vi Socialdemokrater ønsker, der skal skaffes Midler til. Jeg kunde have ønsket, at man ogsaa havde nævnt Afhjælpning af Arbejdsløsheden som et af de Formaal, hvortil der skulde skaffes Penge. Jeg ved meget vel, at Venstres Ordfører siger, at der maa skaffes Arbejde. Det ønsker vi andre ogsaa, hellere end at de paagældende skal gaa ledige og ikke have noget som helst at leve af eller have Understøttelse. Men selv om baade Stat og Kommune anstrenger sig til det alleryderste for at skaffe Arbejde, er det, hvad alle ærede Medlemmer af dette Ting ved, ganske umuligt at skaffe Arbejde til alle dem, der bliver arbejdsløse. Som det tegner i Øjeblikket, er der destoværre Udsigt til, at denne Vinter med Hensyn til Arbejdsløshed bliver værre, end nogen Vinter har været under Krigen og i Tiden derefter. Selv om vi anstrenger os til det alleryderste, kan der ikke